

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רי"ו ע"א

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמַי, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב, מִנֵּינָא דָא, לְמִנֵּינָא קֳדָמִיתָא דְקַמִּיָּה, כְּדַפְרֵי שְׁנָא בְּאַתְרֵיהּ.

תרגום לעברית

רבי אבא פתח ואמר, (ישעיה מ) מי מדד בשעלו מים ושמים בירת תכן. זה תור, שוין כביכול ז' לר', ר' לת', ו' לה', ורת של הקדוש ברוך הוא בשש מאות שבעים שנים. מכאן מן השמים ועד הארץ, כיצד? תו"ר, ור' ת ו"ה ה"ו תר"ז. הקדמה ה' לו' והקדמה ו' לת', ת' לר', ר' לז', (שמות כח) רבוע יהיה כפול ורת ארכו ורת רחבו כפול. ויאמר קחם נא אלי ואברכם. יאמר, משהיו מתעסקים בדברי תורה והיתה מדה זו בין חכמיהם, אברך אותם, והסוד - (בראשית לב) ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב. ויאמר למה זה תשאל לשמי. ויאמר יעקב, מנין זה למנין הראשון שלפניו, כמו שפרשנו במקומו.

וְרָזָא אַחֲרָא, וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַגּוֹ' וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ שֵׁם, הָא לֹא עֲתִיד, אֲלֹא בְּזִכּוֹתָא דְזֵה, לְבִרְכָּהוֹן. וְרָזָא סְגִיָּא תַנְיָנָא, בְּאַתְרָה דְּהֵאִי קָרָא, אֲבָל לֹא אַתִּינָא לְקַמֵּן דְּלֹא לְאַשְׁמוּעִינָן הֵאִי קָרָא דְאַמְרָנָא, מְקַמִּיה דְאַמִּינָא לָךְ דְּאַתְקַרִּיאַת אורִייתָא זֶה. כְּתִיב, (שופטים ה) זֶה סִינִי מִפְּנֵי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כִּד אַתִּייהִיבַת אורִייתָא עַל יְדָא דְמֹשֶׁה, (שמות לב) כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ (שמות טו) זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ, אורִייתָא הָוָה נִחַתַּת מִן קַמִּי אֱלֹהָא דִּישְׂרָאֵל. וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוּ מִזְקֵן וַגּוֹ', וּבְגִין דָּא, לֹא אֶת מִשְׁכַּח דְּכוּוּתִיהָ, וְכִד יְהוֹן בְּגָלוּתָא כָּל זְמַנָּא חֲרוּבָא הָדִין, סִיבּוּ. לֹא יְכָלִין לְמַחְזִי אִפִּי שְׂכִינְתָּא, עַד דְּתִיתִי רוּחָא אַחֲרָא בְּהוֹן.

תרגום לעברית

וסוד אחר - וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַגּוֹ', וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ שֵׁם. זֶה לֹא עֲתִיד, אֲלֹא בְּזִכּוֹתָא שֶׁל זֶה לְבָרֶךְ אוֹתָם. וְסוּד גָּדוֹל שְׁנֵי בְּמָקוֹם שֶׁל הַפְּסוּק הַזֶּה, אֲבָל לֹא בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ אֲלֹא לְהַשְׁמִיעַ פְּסוּק זֶה שְׁאַמְרָתִי מִלְּפָנֵי שְׁאַמְרָתִי לָךְ שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרְאָת זֶה. כְּתוּב (שופטים ה) זֶה סִינִי מִפְּנֵי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה, (שמות לב) כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ, (שמות טו) זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ. הַתּוֹרָה הִתְּנָה יוֹרְדֶת מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוּ מִזְקֵן וַגּוֹ'. וְלָכֵן אֵינֶךָ מוֹצֵא כְּמוֹתוֹ, וּכְשִׁיחִיו בְּגָלוּת כָּל זְמַן הַחֲרָפֵן הַזֶּה, יִזְדַּקְנוּ, וְלֹא יוּכְלוּ לִרְאוֹת פָּנֵי שְׂכִינָה עַד שֶׁתֵּבֵא בָּהֶם רוּחַ אַחֲרָת.

טקסט הזוהר

מִקְדַּמַּת דִּנָּא אִסְתְּאִיבוּ בְּאַרְעַ עַמְמָא, וְלֹא הָווּ בְּנִימוּסֵי אורִייתָא. כְּמָה דִּיהוֹן כְּהִיל לְמִיחָה, וְתָבוּ עֲדָנָא סְגִי בִינֵי נִכְרָאִין, דָּרָא בְּתַר דָּרָא, וְאוּלִּיפּוּ מִן אֲרַחֲיָהוֹן, כִּד יְתוּבוּן אִפִּי שְׂכִינְתָּא לְאַרְעָהוֹן, בְּקַדְמִיתָא לֹא יְכָלִין לְמַחְזִי אִפִּי שְׂכִינְתָּא, עַד דְּיִחִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רוּחָא דִּילִיָּה לְהוֹן.

מקדם לכן נטמאו בארץ העמים ולא היו בדרך התורה כמו שהיו צריכים ללכת, וישבו זמן רב בין נכרים דור אחרי דור ולמדו מדרךיהם. כשישובו פני השכינה לארצם, בתחלה לא יוכלו לראות פני שכינה עד שיתן הקדוש ברוך הוא רוחו להם.

טקסט הזהר

רבי חייא פתח, (יחזקאל לו) ואת רוחי אתן בקרבכם, לבתר ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם, מן בתר דיהב רוחין בכוון וקדושה, בנימוסי תהכון ותתהכון.

תרגום לעברית

רבי חייא פתח, (יחזקאל לו) ואת רוחי אתן בקרבכם. ואחר כך, ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. מאחר שיתן רוחות בכם וגם קדשה, בדרך תלכו ותתהלכו.

טקסט הזהר

לא יוכל לראות, רבי אבא פתח ואמר, (משלי טז) באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש, כד יסברון אפי שכינתא דקודשא בריך הוא, ויתעסקון באינון רתיכין דמנהון חיוון דעלמא.

תרגום לעברית

לא יוכל לראות. רבי אבא פתח ואמר, (משלי יז) באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש. כשיקבלו פני שכינתו של הקדוש ברוך הוא, ויתעסקו באותן מרכבות שמהן חיות העולם.

תא חזי, לא תשכח בהני קראי כלהון לישנא, אלא לאיניש, (תהלים עא) גם לשוני כל היום תהגה צדקתך. ולא את משכח בהני קראי בקודשא בריך הוא, ובגין כך יתובון לארעהון, ויהב קודשא בריך הוא רוח חכמתא בהון, לישנא דלהון תהוין תדיר בקודשא בריך הוא. (עד כאן אינו מן הזהר):

תרגום לעברית

בא ראה, לא תמצא בפסוקים הללו כלם לשון אלא לאנשים, (תהלים עא) גם לשוני כל היום תהגה צדקתך. ולא תמצא בפסוקים הללו בקדוש ברוך הוא, ומשום כך ישובו לארצם ויתן בהם הקדוש ברוך הוא רוח חכמה, לשונם תהיה תמיד. (עד כאן אינו מן הזהר)

טקסט הזוהר

ויחי יעקב וגו', רבי חייא פתח ואמר, (ישעיה ס) ועמר כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו', זכאין אינון ישראל, יתיר מכל עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, דקודשא בריך הוא קרא לון צדיקים. לאחסין לון ירותת עלמין בעלמא דאתי, לאתענגא בההוא עלמא, כמה דכתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על ה'. מאי טעמא. בגין דמתדבקין בגופא דמלכא, דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

תרגום לעברית

ויחי יעקב וגו'. רבי חייא פתח ואמר, (ישעיה ס) ועמר כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'. אשריהם ישראל יותר מכל אמות עובדי עבודת כוכבים ומזלות, שהקדוש ברוך הוא קרא אותם צדיקים להוריש להם ירשת עולמים בעולם הבא, להתענג באותו עולם, כמו שכתוב (ישעיה נח) אז תתענג על ה'. מה הטעם? בגלל שנדבקים בגוף של המלך, שכתוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

רבי יצחק פתח ואמר, ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, האי קרא רזא עלאה איהו בין מחצדי חקלא, דהא ברזא דאגדתא תני רבי שמעון. דאחסנת ירותא עלאה דההיא ארץ, לית מאן דירית לה, בר ההוא דאקרי צדיק. (ס"א דהאי ארץ, ולית מאן דירית לה, בר ההוא דאקרי צדיק, דהא צדיק ירית למטרוניתא ודאי) דהא מטרוניתא ביה אתדבקות לאתבסמא, וצדיק ירית למטרוניתא ודאי.

תרגום לעברית

רבי יצחק פתח ואמר, ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, פסוק זה הוא סוד עליון בין קוצרי השדה, שהרי בסוד האגדה שנה רבי שמעון שירשת הירשה העליונה של אותה ארץ, אין מי שיורש אותו פרט לאותו שנקרא צדיק. [של הארץ הזאת, ואין מי שיורש אותה פרט לאותו שנקרא צדיק, שהרי הצדיק יורש את הגבירה ודאי] שהרי הגבירה נדבקות בו להתפשם, והצדיק יורש ודאי את הגבירה הזו.

טקסט הזוהר

אוף הקא, בחביבותא דקודשא בריה הוא לישראל, אמר, ועמד כלם צדיקים, ובגין כך לעולם יירשו ארץ, אתחזון לירית למטרוניתא. מאי טעמא אקרון צדיקים, ומאי טעמא ירתין למטרוניתא. בגין דאתגזרו. כמה דתנינו, כל מאן דאתגזר, ועייל בהאי (ס"א ברית קדישא ועייל בהאי) אחסנא, ונטיר להאי ברית, עאל ואתדבק בגופא דמלכא, ועאל בהאי צדיק. ובגין כך אקרון צדיקים, ועל דא לעולם יירשו ארץ. מאי ארץ, דא ארץ החיים.

תרגום לעברית

אף כאן, בחביבותו של הקדוש ברוך הוא לישראל אמר ועמד כלם צדיקים. ולכן לעולם יירשו ארץ, ראויים לירש את הגבירה. מה הטעם נקראו צדיקים, ומה הטעם יורשים את הגבירה? משום שנמולו, כמו ששנינו, כל מי שנמול ונכנס [בברית הקדש

ונכנס בזו] בִּירְשָׁה זו וְשָׁמַר אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, נִכְנָס וְנִדְבַק בְּגוֹף הַמֶּלֶךְ וְנִכְנָס בְּצַדִּיק זֶה, וְלָכֵן נִקְרְאוּ צַדִּיקִים, וְעַל כֵּן לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. אִיזוֹ אֶרֶץ? זוֹ אֶרֶץ הַחַיִּים.

טקסט הזהר

אֶהְדֵּר וְאֶמַּר, נִצֵּר מַטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר. נִצֵּר מַטְעֵי, עֲנָפֵי מַאֲיָנוֹן עֲנָפִיו, דְּנִטְע קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד בְּרָא עֲלֵמָא. דְּכָתִיב, (בְּרֵאשִׁית ב) וַיֵּטַע ה' אֱלֹהִים גֵּן בְּעֶדֶן מִקְדָּם, וְהָאִי אֶרֶץ חַד מִנֵּיהּוּ. בְּגִינֵי כֵּן, נִצֵּר מַטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר.

תרגום לעברית

חֲזֹר וְאֶמַּר, נִצֵּר מַטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר. נִצֵּר מַטְעֵי - עֲנָף מֵאוֹתָם עֲנָפִים שְׁנִטְע הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם, שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב) וַיֵּטַע ה' אֱלֹהִים גֵּן בְּעֶדֶן מִקְדָּם, וְאֶרֶץ זוֹ הִיא אֶחָד מֵהֶם, וּמַשׁוּם כֵּן נִצֵּר מַטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ז ע"ב) ♦

טקסט הזהר

דְּבַר אַחֵר, וְעַמָּה כָּלָם צַדִּיקִים, דָּא יַעֲקֹב וּבְנָיו דְּנַחֲתוּ לְמִצְרַיִם בֵּין עַם קָשִׁי קָדִיל, וְאַשְׁתַּכְּחוּ כְּלָהוּ זַכָּאִין. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב, לְעוֹלָם

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר וְעַמָּה כָּלָם צַדִּיקִים - זֶה יַעֲקֹב וּבְנָיו שְׁיָרְדוּ מִצְרַיִמָּה בֵּין עַם קָשִׁי עֲרָר, וְנִמְצְאוּ כָּלָם צַדִּיקִים, וְלָכֵן כָּתוּב לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ, שְׁמַשְׁם עָלוּ לְרֶשֶׁת אֶת הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

